

Διέτι άχριθδως εύρισκεται εἰς τὰ κρίσιμους στάδιους ποὺ τώρα τελειώποιοι τὴν ἀνατροφήν της, καὶ συμπληρώνει τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρός της, καὶ ἐπομένεται γὰρ ἔξιλθη πάνοπλος εἰς τὸν μεγάλον κόσμον, ναποτελέσῃ μέλος τῆς κοινωνίας ὡς ἡ καθ' αὐτὸν νεολαία. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν ἀποβλέπω ὅταν γράφω ἐδῶ, καὶ προσέχω πάντοτε ὁσάκις παρουσιάζεται ἔνα θέμα, ἕνα ζήτημα, ἔξι ἀσφορμῆς τοῦ ἀποίου κάτι χρήσιμων εἰμπορῶν νὰ εἴπω, κάποιαν συμβουλὴν νὰ δώσω εἰς τοὺς νέους, νὰ τὸ πραγματεύωμαι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Τί διάβολο! Αἱ Ἀθηναῖκαι Ἐπιστολαὶ δὲν εἶναι γηπικαὶ ἀναγνώριστα...

Σᾶς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ POZA

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ (συνέχεια)

ΚΥΡΙΑ ΛΕΜΟΝΗ, κυντάζοντα τὴν Οὐρανίαν, ἡ δύοια χαμηλώνει τὰ μάτια ἐν διηρκαίᾳ: — Μηδὲ! μπᾶ! μπᾶ! (Καθ' ἐαυτήν:) Τὶ μεταβολὴ φυσιογνωμίας!... Τὸ γράμμα, φαίνεται, θὰ

«Ἐξέρχεται ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Οὐρανίας...» (Σελ. 300, σ. β').

εἶναι ἡ αἵτια... Πῶς ζήσεια νὰ τὸ διάδασα!... (Κυντάζει τὴν ἄκραν τῆς ἐπιστολῆς ποὺ ἔξεχει ἀπὸ τὴν τοσέπιην τῆς Οὐρανίας. Αννατά:) Η ἀποστολὴ μου ἐτελείωσε. Φεύγω. (Ἐμποδίζοντα τὴν Λίδα Ρόζαν, ἡ δύοια θέλει νὰ τὴν προπέμψῃ.) "Οχι, σχι, ἀγαπητή μου... περιπτών... Καθῆστε εἷτε φωτιά σας... θὰ κρυπτογήσετε ἔξιω..."

ΔΙΣ POZA: — Ἀλήθεια... ἀπὸ τὸ ποὺ πήρα τὸ βρογχίτη, ἔγινα πολὺ εὐαίσθητη εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς θερμοκρασίας.

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ: — Καθῆστε λοιπόν. (Μὲ γλυκὺν τρόπον, κυντάζοντα τὴν τοσήπιην τῆς Οὐρανίας.) Τὸ λαμπρὸν αὐτὸν κρίται: θὰ μὲ συγκρεεύσῃ.

(Ἐξέρχεται ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Οὐρανίας).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΔΙΣ POZA, μόνη.

ΔΙΣ POZA: — Μὲ ὅλα τὰντα σταθμίσματα... μὲ δὲ τὰ ἴσοις για... ἐντρέπομαι ποὺ φροντίζω τὸ ποὺ γιὰ τὸν ἐστό μου! Νὰ δυναμώσω... νὰ καθήσω εἰτὴ φωτιά μου... νὰ ζήσω πολλὰ χρόνια... Γιατὶ; γιὰ ποιόν; Ήγώ δὲν ἔχω οὕτε γονεῖς, οὔτε ἄδρα, οὔτε παιδία... Ποιές θὰ μὲ λυπηθῇ κι' ἀν πειριποιεῖται: τόσο πολύ! Φθάνει νὰ μήν καταντήσω ἐγωιστρια!... "Α σχι, εἶναι πολὺ ἀσχημό πρᾶγμα!.. (Θέτοντα τὴν κειρὰ ἐπὶ τοῦ στομάχου τῆς.) "Αχ, τὶ βαρειά ποὺ εἶναι ἡ συνείδησίς μου!.. Εκτὸς ἂγια εἶνε τὸ στομάχι μου!.. Νὰ τρώγω λίγο καὶ πολὺ... σχι, λίγο καὶ συχνὰ ζήσεια νὰ πῶ. Ἀλλά μήτως εἶναι παρὰ πολὺ συχνά: (Κράζοντα:) Οὐρανία!.. τὸ χω-

ρία... ἡ δυετυχισμένη ἡ γρηγά πάσχει ἀπὸ χρνίαν δυξεπεψίαν.

ΟΥΡΑΝΙΑ, μελαγχολικῶς: — Μάλιστα, κυρία:

ΔΙΣ POZA, παραποροῦσα αὐτὴν προσεκτικῶς: — Τί; εἶναι ὄρρωστη ἡ θειά σου; ...

ΟΥΡΑΝΙΑ, ώς ἄνω: — "Οχι, κυρία. (Ἐξέρχεται μὲ τὸν δίσκον.)

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΝ

ΔΙΣ POZA, μόνη.

ΔΙΣ POZA. — Περίεργο πρᾶγμα!.. Εἶναι λυπημένη, ἡ μού φάνηκε; .. Θὰ μού φάνηκε, χωρὶς ἄλλο... "Ας φρούτουντε τῷρα τὰ μωρούδιστικα. Εὐτυχῶς εἶνε ἔτοιμα καὶ θὰ τὰ στείλω ἀμέσως μὲ τὴν Οὐρανίαν. 'Εδῶ κοντά εἶναι τὸ σπίτι... (Πλησάζει ἔνα δουλάπι, τὸ ἀνούγει καὶ βγάζει ἔνα-ένα τὰ βρεφικὰ φορεματάκια, τὰ δύοια φίττει φύροδηρ-μύγδηρ ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.) Τί καριτωμένα ποὺ εἶναι τὰ μωρούδιστικα ρουχάκια! (Παίρνει ἔνα ἐπανωφοράκι καὶ σπελάζει μὲ αὐτὸν ἔνα μαξιλάρι, ἀνασηκόνουσα καὶ τὴν κουκούλαν τον.) Νά το τὸ μπερπέ! (Τὸ κουνῆρι εἰς τὴν ἀγκαλιάν της.) "Α, τὶ ἀνόητη ποὺ είμαι! Ουράθηκα τὸν καιρὸ ποὺ ἐπαιχα κ' ἔγω μὲ κούκλες... Μὰ οὔτε μητέρα ἔγινα οὕτε γιαγιά... (Στενάζοντα.) Φυσικά ἀφοῦ ἔμεινα γεροντούριτσο! (Τοποθετεῖ τὸ ἐνδεδυμένον μαξιλάρι ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, καὶ πάτω ἀπὸ τὸ ἐπανωφόρι βάζει ἔνα ζευγάρι διποδηματάκια πλεκτά "Επειτα κτυπᾷ τὸ κουδοῦνι.)

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΔΙΣ POZA, ΟΥΡΑΝΙΑ.

ΟΥΡΑΝΙΑ, εἰσερχομένη καὶ βλέποντα τὸ ψεύτικον παιδί ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, ἐντρόμος: — "Α!

ΔΙΣ POZA, γελᾶσα: — Δὲ μοιάζει μὲ μωρὸ ἀληθινό; ἔ;

ΟΥΡΑΝΙΑ, συγκεκινημένη, φελλίζουσα: — "Αλήθεια... Θὰ ἔλεγε κανεῖς πᾶς εἶνε... (Καθ' ἐαυτήν:) Τὶ τρελλὴ ποὺ είμαι!.. Ἐνόμισα πῶς εἶδα...

ΔΙΣ POZA: — Βοήθησε μὲ νὰ διπλώσω αὐτὰ τὰ μωρούδιστικα.

ΟΥΡΑΝΙΑ, καθ' ἐαυτήν: — Εἴμαι πολὺ ταραχμένη... Αν καταλάβαινε τίποτε ἡ κυρία μου... (Αννατά:) Καὶ τὸ φαγὶ ποὺ ἔχω στὴ φωτιά; Θὰ μού καη!..

ΔΙΣ POZA, γελᾶσα: — Ποιό; Ή κρύα χρηματά; "Οχι, νὰ μὴ σου πετάξῃ!..

ΟΥΡΑΝΙΑ, καθ' ἐαυτήν: — "Αχ, δὲν ξέρω πιὰ τί λέγω.

ΔΙΣ POZA, τῆς δέχεται τὰ διποδηματάκια: — Ιδέες τὶ μωρούδιστικα, τὶ καριτωμένα ποὺ εἶναι! Προπάντων ὅταν τὰ βλέπει κανεῖς στὰ μικρὰ ροδοκόκκινα ποδοχάκια...

ΟΥΡΑΝΙΑ, σχεδὸν κλαίουσα: — Ναι,

κυρία... ἔτα ροδοκόκκινα ποδαράκια... οὐσία... τρέλλα!

ΔΙΣ POZA, ως ἄνω: — Κύτταξε αὐτὰ τὰ μάλιστα, τὰ πλεκτὰ τειπούνακια, τὶ μωλακὰ ποὺ εἶναι! Επιτήδες ἐδιάλεξε τὸ τέτοιο μωλά!.. Καὶ τὶ γλυκὰ χρώματα... μπλέ, ρόζ... ἀλήθεια!..

ΟΥΡΑΝΙΑ, ώς ἄνω: — "Οχι, κυρία. (Πηγαίνει καὶ κυττάζει ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα.)

ΔΙΣ POZA: — Μὰ εἶναι λοιπὸν τὸ σοβαρόν;

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ: — Μὰ φαντασθῆτε!..

ΔΙΣ POZA: — Μὰ φαντασθῆτε!.. Αὐτὸς τὸ κορίτσι σᾶς ἔχει τὸ φαρμάκι!..

ΛΙΣ ΠΟΖΑ, τρομάζοντα: — Παναγία μου!

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, διακολουθοῦσα: — Τοῦ φεύγουσι!

ΔΙΣ ΠΟΖΑ, συνερχομένη: — "Α, εἶπε φύματα;.. Καὶ ἡ ἀπόδεξίς;

(Ἐπειτα συνέγεια) ΚΙΜΩΝ ΑΚΙΔΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Henriette Bezaupom]

ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΕΣ ΕΤΚΑΗΜΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι Ε'. (Συνέχεια)

— Τοῦτο μόγον θέλω νὰ εἴπω, ιστρέ... θεωρῶ τὴν Ιλακαν Δημητρίου Νικολέφ ως σύζυγόν μου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ περιμένω...

— Τί, Βλαδίμηρος;

— Νὰ ἐπέμβη ὁ

Θεός!

Παρῆλθον μηγες. Η κατάστασις δὲν εἶχε μεταβληθῆ. Εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὑπόθεσις ἡ δοπία τόσον τὴν εἶχε συγκινήση, βαθμηδόν ἐλησμονεῖτο. Δέν ωμέλουν πλέον περὶ αὐτῆς. Τὸ γερμανικὸν κόμμα εἶχε γινήση εἰς τὰς δημητικὰς ἐκλογάς. Ο κ. Φράγκ Γιοχάουζεν, ἐκλεγθεὶς καὶ πάλιν, προσετοιείτο διὰ δέν τὸν ἐμελλεῖται πλέον

Θεόρη, κόρη μου, νὰ ὑπανδρεύθῃ. Τὸ

ξέρω, μιὰ μέρα θὰ μού πῆγε: «Κυρία, γνωρίζω ἐνα καλὸ καὶ τίμο παλλικάρι» τὸν λέγε Παύλο, Πέτρο, Γιάννη — ἀδιάφορο! — καὶ θὰ τὸν πάρω!..

ΟΥΡΑΝΙΑ: — "Οχι, κυρία.

ΔΙΣ ΠΟΖΑ: — Θὰ λυπηθῶ πολὺ γι' αὐτό, ἀλλὰ θὰ σου κάρω τὸ δέρον τοῦ γάμου, καὶ θὰ χωρισθοῦμε σὰν καλές φίλες. "Ας εἶναι! Αὐτὸν μπορεῖ νάργηση για γίνη... Κτυπούν" πήγαινε γάνοιξης, Οὐρανία.

— Η Οὐρανία ἔξερχεται. Η ΔΙΣ Ρόζα δένει μόνη της τὰ φορεματάκια.)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΔΙΣ ΠΟΖΑ, ΚΥΡΙΑ ΛΕΜΟΝΗ.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΜΟΝΗ, είσοδη μὲ τὴν αἴθουσαν, σείουσα ἔνα χαρτί: — Επιτέλους!.. ἐπιτέλους!..

ΔΙΣ ΠΟΖΑ, βλέποντα τὸ χαρτί: — Τί συμβαίνει; Σᾶς ἐπεισεῖ τὸ λαχεῖτο;

ΚΥΡΙΑ ΛΕΜΟΝΗ: — Κάτι καλλίτερο!.. Τὴν κρατῶ!..

ΔΙΣ ΠΟΖΑ: — Ποιάν;

ΚΥΡΙΑ ΛΕΜΟΝΗ: — Αὐτὴ τὴν γυναικα ποὺ γελᾶται... καὶ ποὺ κλαίει!..

ΔΙΣ ΠΟΖΑ: — Τὴν Οὐρανία;

ΚΥΡΙΑ ΛΕΜΟΝΗ: — Μάλιστα, τὴν Οὐρανία σας!..

ΔΙΣ ΠΟΖΑ:

Θηγητού δύως καὶ πρώτα. Προσέφερε τὰς συμβουλάς του διὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς μικρᾶς των περιουσίας. τῆς προωριμένης νὰ ἔξοφλήσῃ τοὺς κ. κ. ἀδελφούς Γεωργίους.

— Τί υπόθετε, Ιατρέ; ἡρώτησεν ὁ Βλαδίμηρος,

— Ὅποθέτω ὅτι πρέπει νὰ ὑπάγωμεν ἐκεῖ ὅπου μᾶς προσκαλεῖ ὁ παπᾶς Ἀξιέφ. Εἶναι σεβάσμιος ἵερος, σοδαρές, συνετός, διὰ γὰρ στέληγ δὲ αὐτὴν τὴν προσκλησιν, σημαίνει ὅτι ἔχει ἰσχυροὺς λόγους νὰ τὸ κάμνῃ...

Καὶ τότε ὁ Βλαδίμηρος, θαυμάζων τὸ φυγικὸν ἐκεῖνο μεγαλεῖον, αἰχμαλωτιμένος ἀπὸ τὸν ὑπερόχως εὐγενῆ ἐκείνον χαρακτῆρα, λατρεύων τὴν γεάνιδα ἐκείνην, τὴν καθικέτευς νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὸν γάμον, νὰ μὴν ἐπιμένῃ θεωροῦσα ἑαυτὴν ἀναξίαν του, νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν φίλων τοῦ πατρός της... Τίποτε δύως δὲν κατώρθωνε νὰ ἐπιτύχῃ παρ' αὐτῆς,—οὕτε καν μίαν ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον, διότι προσέκρουε κατὰ θελήσεως ἴσχυρᾶς καὶ ἀκλόνητου.

Οἱ ιατρὸς Χαρίν, μάρτυς τῆς ἀπελπισίας τοῦ Βλαδίμηρου, ἐπεχίρει κάπου-κάπου νὰ μαλάξῃ τὴν "Ιλκαν, ἀλλὰ εἰς μάτην..."

— Η κόρη ἐνὸς δολοφόνου, τῷ ἀπεκρίνετο, δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνη σύζυγος τοιμίου ἀνδρός!

"Ολη ἡ πόλις ἐγνώριζε τὴν ἄρνησιν ταύτην, καὶ δῆλοι ἐθαύμαζαν τὴν θέλησιν καὶ τὴν σταθερότητα τῆς γεάνιδος, ἡ ὁποία ἐνέπνεε συγχρόνως καὶ τὸν εἰλικρινέστερον οἴκτον.

Ἐν τούτοις ὁ καὶρες παρήρχετο ὑπὸ τὰς ἴδιας συνήθηκας. Τίποτε ἐξαιρετικὸν δὲν εἶχε συμβῆ μέχρι τῆς 17 Σεπτεμβρίου. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐθαύμασε μία ἐπιστολὴ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ιωάννου καὶ τῆς Ιλκας Νικολέφ.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἦτο ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ πρωθιερέως τῆς Ρίγας, γέροντος ἐβδομήκοντα ἑτῶν, τὸν ἐποίον μιγάλως ἐσέβετο ἡ ὄρθοδοξος κοινότης καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

"Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

"Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυνείδητον λάμψιν καὶ αἰδοῦ χειρές του ἡπλώθηραν πρὸς τὴν Ιωάννην, τὴν "Ιλκαν, τὸν ιατρὸν καὶ τὸν Βλαδίμηρον.

— Οἱ ιερεὺς προσεκάλει τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀδελφήν γάρ την ἐποίησεν νὰ σηκωθῇ ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Οἱ ὄφθαλμοι τοῦ ἐλαμπούν μὲ ἀσυ

